

DANI SJEĆANJA NA ŽRTVE VUKOVARA I ŠKABRNJE



**ZBIRKA UČENIČKIH RADOVA OSNOVNE ŠKOLE
JESENICE „DUGI RAT“
STUDENI 2018.**

Uvodna riječ

Kada u jednom danu, s nepunih 25 godina života, izgubite roditelje, muža i djeda, upitate se možete li dalje sami.

Nije neobično da u našu školu dođe branitelj ili književnik, ali jest neobično kada dođe žena i majka kojoj je rat nanio neprocjenjivu bol i ostavio ožiljke zauvijek.

Škabrnjanka Negzana Pavičić posjetila je ove 2018. godine u studenom našu školu u sklopu Tjedna sjećanja na Vukovar i Škabrnju.

Ona je primjer hrabrosti poput Eve Šegarić. Iz reda branitelja dobila je poklon, sliku Ive Rakuljića, a učenici su pažljivo slušali njezino svjedočanstvo i postavili mnoga pitanja. Bezbroj učeničkih literarnih i likovnih radova krasilo je atrij škole, a neki od njih našli su svoje mjesto u ovoj zbirci.

Nadahnuti svjedočanstvom žrtava ove Škabrnjanke zapamtili smo njezine riječi:

„Nitko tko je branio svoj dom ne može biti loš. Također, za ljubav ne treba puno jer ljubav je sve oko nas, a najveća ste ljubav vi – djeca!“



Moja zemlja

Moja je zemlja godinama patila. Nitko ne zna koliko je branitelja poginulo za našu slobodu.

Sve te godine mi smo trpjeli rakete, bombe, granate i još puno toga. Djeca su se skrivala u podrumima dok su vani padale rakete, to ne možete ni zamisliti. Zbog toga se mi svake godine prisjećamo tih ljudi koji su dali život za nas. To je za nas Hrvate najteži dan. Tko zna koliko je očeva poginulo, koliko djece je bilo ubijeno koliko je kuća bilo srušeno, ali mi se nismo dali, zato što smo znali da ništa nije važnije od naše zemlje.

Moramo oprostiti ljudima koji su nam to napravili, ali taj dan ne smijemo nikada zaboraviti.

Marin Raljević, 5. a

VUKOVAR

Koliko je godina prošlo od kada su te napali, ranili i uništili?

Dugo, jako dugo je to trajalo. Zašto se to moralo dogoditi? Kuće su nestajale u dimu, ljudi su mučeni i ubijani bez razloga. Samo zato što su Hrvati i zato što brane svoju zemlju. Silom su morali napustiti svoje domove, ostavljali rodbinu i prijatelje da brane svoje domove. Još uvijek se pitam zašto se to moralo dogoditi i kako ljudi mogu biti nemilosrdni prema onima koje poznaju. Tko to može zaboraviti. To se nikada ne smije dozvoliti da se zaboravi. Stalno se o tome treba govoriti i podsjećati nas na patnje grada heroja i na patnje cijele naše domovine koja je pretrpjela tolika razaranja i gubitke najmilijih.

Zato posebno u ove dane kad je Vukovar pao u ruke zločinaca budimo s njima i molimo za sve kojih nema i za one koji su živi protjerani iz svojih razrušenih domova.

Karlo Bulić 5.a



Vukovar

Vukovar je poseban grad. Proživio je teška vremena i to je na njega ostavilo teške posljedice. Mnogi ljudi su poginuli za našu slobodu kako mi ne bismo morali živjeti u strahu da nas netko ne bi oteo, ozlijedio. Ti ljudi dali su svoj život kako bi spasili nas i to su pravi junaci i heroji.

Nikolina Tomić, 5. a

Nezacijeljene rane

Sama pomisao na rat u meni budi hladan i krut osjećaj te se zapitam kako li je samo bilo onim ljudima koji, ne samo da su samo u strahu mislili o ratu, nego su taj rat u pravom smislu riječi proživjeli. Mislite li da je taj rat u njihovim srcima ostavio pečat? Naravno da je, ostavio je dubok trag, ranu koju nije nimalo jednostavno izliječiti. Kako li je izgubiti svoje domove, kako je ostati bez osoba koje su vam život činile ljepšim? Kako je gledati sve te strahote? Kako li samo spakirati prošlost i uputiti se prema nepoznatoj i mutnoj budućnosti? Mora da je neizmjereno teško i bolno otvoriti novu stranicu i početi živjeti iznova dok ste zarobljeni groznim sjećanjima.

Daria Mikas, 5.a

Vukovar

Nekad najljepši grad
a sada, razoren, napušten.

Vodotoranj ranjen
ulice blatnjave
pod nogama mine
vjetar puše kroz
razbijene prozore.

Ipak u svojoj tuzi
ponosan stoji
na obali Dunava.
ništa više nije kao
što je bilo prije.

Kristina Miljak, 5. a



Mario Miljak, 6. b

Moja zemlja

Moja domovina Hrvatska prepuna je prirodnih ljepota zbog kojih je vrijedna divljenja. Moja zemlja prepuna je, također, hrabrih i odlučnih ljudi. To je najviše došlo do izražaja kada je prije dvadeset i sedam godina Hrvatska bila napadnuta i prisiljena da se brani. Puno ja branitelja poginulo i mnogo ljudi izgubilo obitelji i domove u okrutnom agresorskom napadu. Iako Hrvatska nije imala dovoljno oružja za obranu uspjela se na kraju obraniti zahvaljujući jedinstvu hrvatskog naroda, snažnoj volji i vjeri u Boga.

Vukovar, grad heroj, i mala Škabrnja iskrvarili su za Hrvatsku. Tužna kolona stradalnika kroz razrušeni Vukovar, prizor je koji se svima urezao u sjećanje. Strašni krikovi i plač žena i djece za okrutno ubijenima u Škabrnji odjekuju i dalje u nama. Ovih dana prisjećamo se tih teških trenutaka s dostojanstvom i poštovanjem. Palimo svijeće u svojim domovima i ulicama gradova kako bi u nijemoj tišini obilježili te surove dane za domovinu. Republika Hrvatska danas je nezavisna i slobodna država, članica Europske unije i NATO saveza. Velika je bila žrtva naših branitelja, ali i svih građana moje zemlje kako bi danas mi mladi živjeli bezbrižno.

Bruno Bijuković, 5.a

Nemilosrdni rat

Prilazim tiho,
sve bliže i bliže,
jad i tugu vidim.

Razrušene kuće, puste ulice.

Gledam u nebo vapijući.
Čime se neprijatelji hvale
Kad su sve uništili.

Vjetar puše kroz slomljene prozore.

Irena Škarica, 5.a



Evelina Čulić, 5. b

VUKOVAR

Bio jednom jedan grad
po imenu Vukovar.
Nosio je teške uspomene,
ali je zaštitio i tebe i mene.

Koliko je tamo bilo rata,
koliko je samo padalo granata,
koliko je djece bez majke ostalo,
koliko muka i rana,
koliko je to trajalo dana?
koliko je zlih ljudi bilo,
koliko se samo krvi slilo?

Tu je bilo buke i rata
tu je poginuo nečiji brat i tata.
Da nije bilo njih, možda ne bi bilo ni nas
stoga smo ih zahvalni danas.

Tamo je bilo mnogo žrtve
i mnogo djece mrtve.
Velika je bol i tuga
u svakoj minuti izgubiti druga.

Svačija se srce više puta slamala,
muke i plača bilo je gomila.
Kakva li su bila lica djece,
tamo im nije bilo sreće.

Tko ih je uništio,
tko je naš grad tugom kitio?
Znamo da im nije bilo lako,
da je svatko tamo plako.

Nije manjkalo ni hrabrih ljudi
koji su se borili za njega,
ali ostatke tužnih slika i loših prilika
još nose u srcima svojim.

Bio naš grad ružan ili lijep
on je za nas cijeli svijet.
Grad koji je opkoljen bio
i ozljede nije htio
još uvijek je naš grad
po imenu Vukovar.

Anni Đerek, 5.a

Vukovar u plaču

Jednog lijepog i sunčanog dana sva su se djeca bezbrižno igrala u parku i u svojim dvorištima. Roditelji su obavljali svoje svakodnevne obaveze. Odjednom se nad grad nadvio tamni, veliki oblak i donio sa sobom grmljavinu. Svi su se čudili kako usred sunčanog dana grmljavina. To su bili neprijatelji koji su prešli rijeku Dunav i počeli gađati jedan predivni grad. Ljudi su se razbježali po podrumima vlastitih i tuđih kuća, neki su uspjeli pobjeći, a neki su nemilosrdno pogubljeni. Taj oblak je postao krvav, pun baruta, dima, plača koji se i dan danas osjeća u srcima Vukovaraca. Iako je pogođen granatama, eksplozivima, iako su jauk i jecanje odjekivali gradom, ostao je dostojanstven, simbol čvrstoće i otpornosti, vukovarski vodotoranj.

Josip Bartulović, 5.a



Vukovar

Svjetlo izgubljenih života
ljubavi i ponosa uvijek
srcima donijeti.

Vječno ćemo pamtiti
tvoje patnje i tvoje žrtve:
žene, djecu, branitelje.
Ostat ćeš vječno naš ponos.
Naš Vukovar.

Josip Šćurla, 5. a

Ponosan, postojan i vječan!

Herojski grad,
patnički grad
grad žrtava.

Stoji ponosno
nakon svih borbi,
mnogih žrtava
i krvi prolivene.

Želja za slobodom,
jedinstvo svih ratnika
nedosanjani san za mnoge žrtve.

Ipak, pobjednički grad!
Grad Heroj!
Ponosan, postojan i vječan!

Mihaela Miljak, 5.a

Vukovar

Vukovar je grad heroja. U Vukovaru je poginulo puno hrvatskih branitelja. U Vukovaru imamo vodotoranj. On je bio cijeli srušen. Nakon rata počeli su ga obnavljati. O Vukovare, Vukovare, o lijepi Vukovare!

Bruno Mladin, 5. b

MOJ GRAD VUKOVAR

Studen je stigao
tugu ponovno donio.
Dolaze dani,
dani ponosa i slave.

U mislima mi svi,
mali i veliki,
ranjeni i poginuli.

Ima jedan grad
oduvijek mi drag,
vječno kao narod ponosno stoji
moj grad Vukovar.

Dunav još danas bistro teče
za Vukovar ovih danas palimo svijeće.

Gabriel Džaja, 5. b

VUKOVAR

Ima jedan grad
u kojem hrabri ljudi žive
i ničeg se ne boje
jer žive naše snove.

Ima jedan grad
koji je junaštvom nadmašio i sebe
zbog njega se sloboda
VUKOVAR zove.

Cvita Podgornik 5. b

Hvala

Granate su padale,
a snažni branitelji Vukovar branili.
Životi branitelja su bili ugroženi,
al' su oni bili snažni.
Mnogi su poginuli,
ali su Hrvati opstali.

Mnogi su bježali
samo najhrabriji Vukovar branili.
Srećom bilo ih je mnogo
onih koji su snažno rekli idemo go, go, go.
I zato vam želimo reći veliko HVALA
što ste opstali dok je bomba padala.

Maria Kalebić, 5. b

Grad rata i heroja

Vukovare, gradu plavog Dunava,
gradu rata i heroja
mnogi su za tebe život dali
da bi mi danas ponosno stali.

Bilo je plača, suza i krvi,
skrivanja u podrumima kuća,
a danas palimo svijeće
u znak sjećanja na tebe.

Ponovno si oživio
donio nam radost i sreću,
osmijehe i ljubav,
stoji grad, Vukovar...

Lana Garac, 5. b



Vukovare, nikad te nećemo zaboraviti

E moj Vukovaru, Heroju Grade,
tvoja je hrabrost na vrhu domovine,
već od svake stvari i bića.

Vukovare, ti srušen više nisi.
Koliko je ljudi za tebe krv prolilo.
Vukovare, nad tobom je sad mirno.

Sada na grobljima toliko svijeća gori,
uvijek ćeš u sjećanju biti i svugdje kod Hrvata.
Hvala, Vukovare, nikad te nećemo zaboraviti!

Ivo Kojadin, 5.



Vukovar

Vukovar je danas posebno važan
stoji posebno čvrst i snažan.

Nekada davno bio je lijep grad,
a onda malo zatim doživio pad.

Kad je bilo ratovanja
po cijeloj je zemlji vladala patnja.

Puno je ljudi u ratu bilo
a krvi se još više lilo.

Hrabri su vojnici
pravi borbenici.

Zato za njih svake godine gori svijeća,
a spomenici puni su svijeća.

Danas su oblaci bijeli
ponosno iznad Vukovara sjeli.

Mnogi ga ljudi posjećuju često
u našem je srcu našao mjesto.

Dora Skopljak, 5. b

Vukovar

U mom gradu Vukovar svijetli u svakome srcu, u svakom oku otkriva svoju ranu duboku, kroz križni put na Trpinjskoj cesti, visoko do sunca vučedolska golubica leti u plamenu svijeća. Vukovar stoji. Grad Heroja.

Antonio Tokić, 5. b



Hrabri grad

Hrabri grad
zove se Vukovar.

Vukovar je bio tužan grad
koji nije želio dopustiti svoj
pad.

U Vukovaru je bio rat
koji nije želio stat.

Čovjek se borio,
dok je grad gorio.

Te vukovarske muke
obranile su ljudske ruke.

U Vukovaru ima puno svijeća,
a sada ima i puno cvijeća.

Naš dragi Vukovare,
u tebi su rijeke plave.

Vukovar na istome mjestu
stoji,
a sve manje ljudi broji.

Nikol Čorić, 5. b

Vukovar i Škabrnja

Jugoslavenska vojska i pobunjeni Srbi držali su Vukovar u opsadi tri mjeseca. Pri tome su neprestanim napadima rušili grad i uz to su ubili mnogo civila i hrvatskih branitelja koji su svojom herojskom obranom odolijevali napadima mnogo brojnijeg neprijatelja da bi obranili civile i ranjenike. Nakon tri mjeseca nadljudskog otpora neprijatelj je ušao u Vukovar, slomio otpor branitelja. Poslije toga izveli su ranjenike iz bolnice i zvjerski ih pogubili na Ovčari, civile i preostale hrvatske branitelja odveo je u logore pri čemu su počinili mnoga zlodjela. U Škabrnji je jugoslavenska armija, nakon što je ušla u mjesto, spalila selo i pobila uglavnom starije civile i zarobljene branitelje. Vukovar je oslobođen mirnom reintegracijom od srpske vlasti i vraćen je u naše ruke, a Škabrnju su oslobodili hrvatski branitelji.

Ante Tokić, 5. B

Domovinski rat

Domovinski je rat nešto što nitko tko ga je proživio neće zaboraviti. Svake se godine sjećamo Domovinskog rata i branitelja koji su žrtvovali svoje živote kako bi spasili naše. A da nije bilo njih i da nisu obranili našu domovinu, možda bismo živjeli u miru, a možda ne bismo bili živi. Zato smo im zahvalni.

U Domovinskom ratu uništeni su brojni domovi i ubijeni mnogi ljudi. Svake godine molimo za duše ubijenih u ratu.

Mia Kružičević, 5. b

Da ratova ne bude više

U davna vremena
bio je ovdje rat,
Srbi su napali
Hrvatsku.

Snažni ljudi,
Hrvati jaka srca
brane domovinu
od zla koje se koprcu,
vrti
oko toga rata.

Mnogi žale pored vodotornja
koji predstavlja muku
i beskrajnu bol.

Ali gle čuda!
Srbi se povukli,
Hrvati ih potjeraše,
svoje oružje
odnesoše sa sobom.

Mnogo tuge tu je bilo
mnogo izgubljenih momaka
te teško obrazovanih đaka,
mojih vršnjaka.

Zato mi se ovo piše
da ratova ne bude više
da djeca sretno žive
i da države skladne budu.

Roza Tabak, 5. b

Vukovar

Vremena su minula,
srca su ginula.

Vukovar je bio stari grad
u kojem su prevladavali rat i glad.

Ljudi su se skrivali,
vani su neprijatelji bivali.

Vojnici su se borili
i na kraju smo pobijedili.

Evelina Čulić, 5. b

Vukovar

Vukovar je pretrpio mnogo boli
i svaki Hrvat ga voli.

Vukovar je grad heroja rata
i ponos svih Hrvata.

Vukovar je čvrst kao stijena
jer je pretrpio teška vremena.

Veliko hvala onima koji su svoj život dali
da bi mi bili samostalni.

Ivana Bilić, 5. b

Heroj Vukovar

U tihoj noći
priča svoju priču on
o teškoj borbi
ljudi za Vukovar svoj.

Podnio je suze,
tugu, bol i rat.
I uzdignuto stoji on
na rijeci sad.

Eno ga stoji
na rijeci sad
ponosni grad,
HEROJ VUKOVAR!

Ponosan, čvrst,
kao kakva stijena,
stat će zauvijek
za one kojih nema.

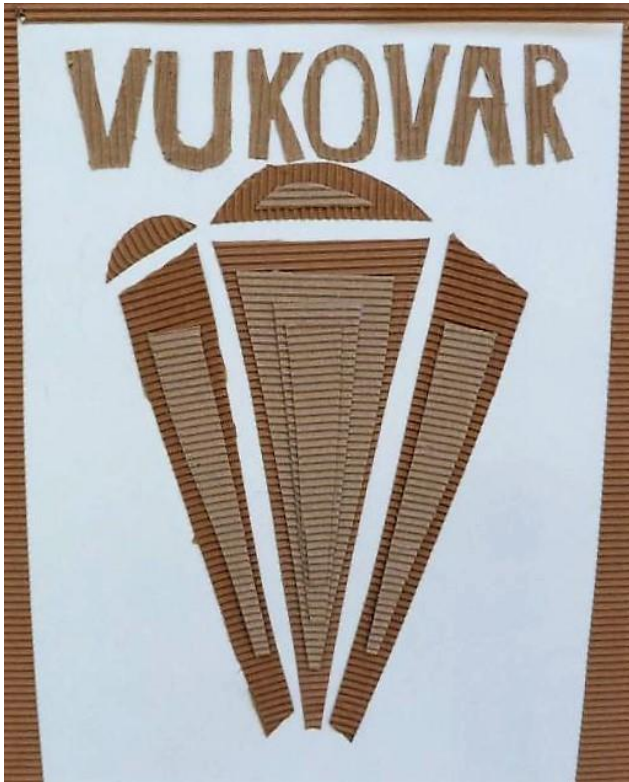
Roko Tomić, 5. b



Vukovar

To je grad na koji moramo biti ponosni. Da nije bilo Vukovara, tko zna što bi bilo s Hrvatskom. On je štitio Hrvatsku i na tome mu moramo biti zahvalni.

Kada je srpska vojska počela napadati Hrvatsku, civili su počeli bježati u



podrume i druga skloništa. Iz cijele Hrvatske počeli su pristizati vojnici kako bi pomogli gradu. Kada bi neprijateljski vojnici upali u podrume s mnogo djece i žena, neke bi odmah ubili, a neke bi odvodili u logore i tamo ih mučili. Žene su s djecom bježale u druge gradove, ponekad i u drugu državu da bi zaštitili sebe i svoju djecu. Neke bi uspješno pobjegle dok bi neke bile osuđene na smrt. Bolnice su bile pune ranjenika. Liječnici nisu imali sve potrebno da bi uspjeli obaviti operaciju.

Ljudi u podrumima bili su duže vrijeme bez osnovnih uvjeta za život. Svu svoju uštedevinu trošili su na putne karte kako bi se barem pokušali spasiti. Mnogo je ljudi u tom ratu nastradalo, pogotovo vojnika. Oni koji su tada branili Vukovar i danas su živi moraju biti ponosni na sebe i na svoje prijatelje koji su poginuli da bi mi danas imali REPBLIKU HRVATSKU. Ti su ljudi naši heroji. Uvijek im moramo odavati počast i biti im zahvalni.

Nikad neću shvati zašto bi jedan čovjek poslao cijelu vojsku da napadne tuđu državu. Tim ljudima ćemo oprostiti ali nikad im nećemo zaboraviti.

DOK DUNAV BUDE TEKAO, PAMTIT ĆEMO VUKOVAR!

Marija Andrić, 5.c

Pismo Evi Šegarić

Draga Eva,

znam da ti je život bio težak i da si izgubila muža i tri sina. Žao mi je što ti se to dogodilo i što nisi mogla uživati s njima do ostatka svoga života. Ali nastavila si dalje bez njih. Dugo si živjela, čak 90 godina! Ali nažalost od tih 90 godina 26 si godina živjela bez obitelji. Teško je živjeti bez obitelji. Ti si bila hrabra i nastavila svoj život bez njih. Mnogo ljudi nije dovoljno hrabro za to.

Kristian Karaman, 5. c

Bilo moga naroda

Mjeseca studenoga posebno se sjećamo kada je bio rat u Hrvatskoj. Tada su najviše patili stanovnici Vukovara i Škabrnje.

Hrvatsku su napali Srbi. Bili su bolje naoružani od nas. Svima nam je bilo loše. Htjeli smo da rat što prije stane. Svuda su padale bombe i granate, umirali su ljudi. Skrivali su se žene i djeca, no nisu imali sreće Srbi su ih pronašli, rijetki su bili oni koji su preživjeli. Svi su se molili da ne umru. Sve su kuće bile srušene. Bilo im je hladno, nisu imali pokrivače da se utople, a da bude još gore padala je kiša. Jednog su dana Hrvati potjerali Srbe i od tada je sve bilo lakše. Kuće su se počele obnavljati i ljudi su se polako počeli vraćati u grad.

Zahvaljujem ljudima koji su se borili za Hrvatsku da sada možemo normalno živjeti. I volio bih da se to više nikada ne dogodi.

Damjan Rakuljić, 5. c

Spomenik hrvatskoga štita

Milijun suza isplakanih
i danas ispire Dunav.

Svaki cvijet u travi
umiva duša pokojnika.

Svoj herojski život su predali.
domovini novi život dali.

Svoju junačku krv su prolili
da bi hrvatski narod oslobodili.

Vukovar, crvenom krvlju obojen,
nikada iz sjećanja neće proći.

Za tebe svijetle tisuće svijeća,
spomeniče hrvatskoga štita.

Dora Podgornik, 5.c

Pismo Evi Šegarić

Draga Majko Hrabrosti!

Samo tuga je u tvojoj duši jer si za domovinu dala svoje najveće blago -
trojicu sinova i supruga.

Znamo da tvoje suze ne mogu presahnuti i zato si postala simbol patnje i
hrvatska Majka Hrabrosti.

Pridonijela si i žrtvovala sve svoje za stvaranje slobodne neovisne hrvatske
države.

Tvoja se bol ne može ublažiti, osjećaju je svi oni koji prolaze ulicama Škabrnje.

Lovre Ercegović, 5. c

Zahvala gradu

Bio si grad pun djece,
Ljubavi, mira i cvijeća,
Sada na grobljima tvojim
Gori puno svijeća.

Bio si grad ljudi.
Ljudi su bili grad.
Svoju ljepotu kriješ,
u ružnim uspomenama bdiješ.

Grade,
mnogo šaka borilo se za te,
mnogo usana molilo se za te,
mnoga srca gorjela su za te.

Zahvaljujem ti što se mogu smijati,
zahvaljujem ti što mogu ponosno hodati
i dalje za tebe se moliti,
moj grade.

Rina Gashi, 5.c

Vukovar

U našim malim srcima i glavama ne možemo ni zamisliti strah i užas naših vršnjaka i svih ljudi koji su morali prolaziti kroz strahote rata i napustiti svoje domove. Njihovi uništeni gradovi, grede, domovi. Život u hladnim i tamnim podrumima dok bombe padaju po ulicama. Sa strahom su čekali hoće li dočekati novi dan bez hrane, vode, lijekova, sve su to morali izdržati. Naš grad, heroj Vukovar, prolazio je kroz užasne dane rata.

Zbog neprijatelja koji su htjeli prisvojiti ono što im ne pripada. Uz hrabra srca heroja i uz pomoć Boga i ljubavi prema domovini, izborili su se da živimo u slobodnoj našoj lijepoj Hrvatskoj. Svima koji su život dali velika hvala i slava. Čuvat ćemo uspomenu na vas!

Larisa

Medić
, 5. c



Pismo Evi Šegarić

Draga i poštovana Eva,

ono što je meni najvrjednije u životu vrijeme je provedeno s mojim dragim osobama te ljubav i prijateljstvo koje dijelimo. Lijepo je biti okružen obitelji i prijateljima u svim trenucima i životnim prilikama, zajedno s njima živjeti i pomagati jedni drugima. Zato je teško kada nekoga izgubimo. Ali tada nas tješi sjećanje na njih i naš zajednički život s njima te dobrota i ljubav koju su nam dali. Zbog toga je osjećaj mira, ponosa i ljubav veći od tuge. Utjeha nam je i nada da ćemo se ipak na poslijetku naći s našim dragima.

Od srca Vas iskreno pozdravljam,

Matko Pavić

Matko Pavić, 5. c

Vukovar

Vukovaru, Heroju Grade,
svatko se sjeća kad ti pade.

No iako si razrušen bio
svatko se tobom ponosio.

Vukovare, ti razrušen više nisi,
tvoja žrtva i dalje moje misli puni.
Nad Slavonijom ti ponosno stojiš,
svjetlo ljubavi za Tebe, moj Grade, gori.

Emma Matić, 5. c

Na zgarištu spržene zemlje

Ne postoje riječi kojima bih opisala svoju tugu i žalost nakon što sam vidjela slike i filmove o Vukovaru i Škabrnji.

Kao da sam sama na zgarištu spržene zemlje dok gledam oronule ulice, uplakane stanovnike, srušene kuće. Tri su mi rođaka poginula u Vukovaru. Moj stric Marko također je dao život za Hrvatsku u Dubrovniku, ali neki Srbi su bili na našoj strani i s nama branili Vukovar. Od 1991. do 1995. u Hrvatskoj je bio pravi kaos. Sada zahvaljujući braniteljima imamo slobodnu Republiku Hrvatsku. Nadam se brzom posjetu Vukovaru.

Preporučujem svima koji nisu bili da kao i ja da što prije odu. Osjećam zahvalnost, ponos i veliku ljubav prema domovini i svima što su život dali da mi danas živimo u slobodnoj zemlji.

Petra Lozančić, 5. c

Pismo Evi Šegarić

Draga gospođo Eva,

znam da ovo pismo upućeno Vama Vi nikada nećete pročitati. I znam da ste sada napokon na nebu sa svoja tri sina i suprugom. Doživjeli ste nešto što nijedna majka ne bi trebala. Nadživjeti svoju djecu. Cijeli ih život odgajate da budu dobri i vrijedni ljudi. Kad napokon uspiješ u jednom trenu, ljudi zadojeni mržnjom pred tvojim očima ubiju ih bez ikakva razloga. Molite ih da Vas ubiju jer Vaš život više nema smisla, ali oni vas poštede. Da ti je srce od kamena, puklo bi kad vidiš svoja tri mrtva sina Miljenka, Budu, Ivicu i ljubav svoga života, supruga Vicu. Ali živ čovjek u grob ne može. I nakon mnogo godina smrti tvoje djece još uvijek je bol toliko jaka, ali najviše te boli što zločinci koji su to napravili ni dan danas nisu kažnjeni za svoja zlodjela. Hrabra majko počivaj u miru.

Nina Franić, 5. c

Pismo Evi Šegarić

Gospođo Eva Šegarić! Ja sam Antea i dolazim iz Dugog Rata. Učenica sam Osnovne škole „Jesenice“ Dugi Rat.

Čula sam da ste u ratu izgubili muža i tri sina i zbog toga mi je jako žao. Patite već dugo za voljenim osobama. Mnogo žena i majki izgubile su sinove i muževe, ali ne muža i trojicu sinova u jednom danu. Zovu vas još MAJKA HRABROSTI. Znam kako je izgubiti nekoga voljenog. Ubojice vaših najdražih nisu optužili, ali sam uvjeren da hoće.

Vi ste za mene pravi heroj kad ste uspjeli toliku bol nositi na duši.

Antea Pešić 5.c.



Tisuće suza

Tama se gorka spustila,
nad glavom tišina zavlada.
Tisuće života izgubljeno je,
tisuće suza proliveno je.

Branili su te hrvatski sinovi
i korijene tvoje sačuvali,
srca svoja tu su ostavili
i novu nadu ti podarili.

Vukovare, junački grade,
ponosno na Dunavu stoj,
slavimo tvoj dan
i čuvajmo hrvatski dom!

Marino Bilušić, 5.c

Osamsto ljetu prođe do slobode u Domovinskom ratu

Hrvatska je zemlja koja nikad ne odustaje. Osamsto se godina ona nije pridavala! Borili smo se stoljećima, a u dvadesetom stoljeću imali smo tri rata: Prvi i Drugi svjetski rat i zadnji Domovinski. Ipak, nakon prva dva još nije bila slobodna.

U Domovinskom ratu ona se izborila slavno i konačno bez predaje do slobode. Srbi su nas napadali, borili smo se čvrsto četiri godine da bi naši branitelji 1995.g. uspjeli osloboditi cijelu Hrvatsku. Vukovar i Škabrnja najviše su propatili.

Oni su simboli slobode. Hrvatska je mala, ali jaka država u kojoj žive najhrabriji ljudi na svijetu. Ponosan sam što sam Hrvat i nikad neću zaboraviti da su mi naši branitelji darovali slobodu. Obećavam da ću ju čuvati kao najveće blago na svijetu.

Roko Čepić Zokić 6.a

Pismo gospođi Negzani

Draga Negzana,

znam kako Vam je bilo u ratu, rat gledati i opet ga gledati i proživljavati kada ga se sjetite. Zahvalna sam Vam što ćete doći i s nama podijeliti Vašu bolnu priču o ratu da i oni koji ne znaju što je rat i kakvu nesreću nanose ratovi da saznaju što je i da ga ne bi ni sa kim bilo lijepo započeti. Mislim da će nam s Vama ovaj dan biti pun novih saznanja i jako poučan za život.

Lijepi pozdrav od Nine.

Nina Klarić, 6. a

Dragi naši branitelji

Dragi naši branitelji,
hvala vam za sve što ste dali da bi Hrvatska napokon
bila slobodna nakon gotovo tisuću ljeta. Hvala za živote koje ste dali, za krv, za
noći u blatu na hladnoći,
strepeći za svoj život, za svoje suborce,
za svoju obitelj, za nas - djecu Hrvatske!

Mi danas živimo bez straha, igramo se, idemo u školu,
veselimo se jer smo slobodni. Nadam se i vjerujem da i oni koji su pali, negdje
gore vide našu radost koja im govori da je vrijedilo, da ništa nije bilo uzalud.

Jer Hrvatska - to su djeca koja se rađaju, mladost koja se veseli,
radi, stvara, bez straha,
u miru i slobodi.

Lovre Ercegović, 6.a

Hrvatska živi u braniteljima

Oj, Hrvatska zemljo moja mila, ponosan sam što u tebi živim, što u tebi ima
velikih ljudi i ljepota.

U našem Vukovaru branitelji izborili našu budućnost, život dajući za svoju
zemlju.

I Škabrnjani živote položili na oltar domovine za slobodu časnu.

U njima naši ljudi dadoše sebe za sve nas.

Po teritoriju Hrvatske je mala, ali u njoj žive ponosni ljudi koje nosim u duši s
najvećom ljubavi i poštovanjem!

Vice Žilić 6. A

Osamsto ljeta do slobode u Domovinskom ratu

Hrvatska to je lijepa mala država s mnogo dobrih i poštenih stanovnika. Ona je iznimno bogata država, ali bogata na način što ima slobodu, mnogo prirodnih ljepota i jako poštene ljude.

U prošlosti nije bilo sve tako lijepo i bajno. Hrvatska je vodila teške i jako duge ratove sa zemljama koje su ju napadale i htjele osvojiti. No to je zemlja koja ima nešto posebno, prvo je to što nikada ne odustaje nego nastavlja do cilja ma koliko god on bio daleko ili kakav god put bio težak, hrabro se bori za pobjedu. Hrvatska je prolijevala krv, znoj i suze da bismo mi mogli živjeti u neovisnoj državi. Mnogi očevi, majke, mala djeca sinovi, kćeri i mala djeca su umirali, a naši branitelji borili se do posljednje kapi krvi, molili i pomagali jedni drugima i zato baš... Upravo zbog njih mi imamo ovu prekrasnu državu kao državu koja nas štiti i koja nam pruža toliko radosti i topline.

Ivana Miloš 6.a

Osamstoto je ljeto prošlo

Osamstoto je ljeto prošlo i Hrvatska još stoji, nije pala, još je tu. Svake godine obilježava se jedan dan, dan kada smo pobijedili protivnika, tada je sve stalo kao kada se kazaljke na satu zaustave.

Međutim, prošlost nam nikad nije bila laka.

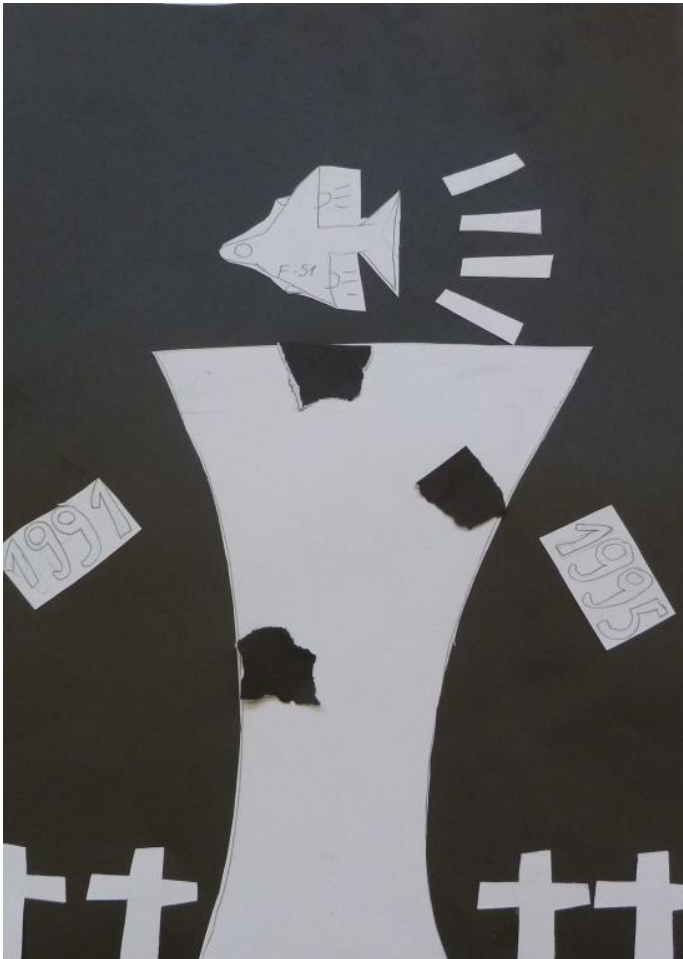
U prošlosti su nas napadali i mislili su da smo mi slabi, ali prevarili su se, mi smo možda mala država, ali velikog srca. U domovinskom ratu napadi su bili osobito jako teški i bolni. Svaki dan ginulo je mnogo ljudi da bi spasili svoju domovinu i nas.

Hvala svim braniteljima koji su se borili do svoje zadnje kapi krvi. Hvala vam jer zbog vas mi živimo slobodno!

Mia Pavić, 6.a

Zvonimirova Hrvatska živi u braniteljima

Moja zemlja Hrvatska se zove. Ona je od davnog sedmog stoljeća postojala, ali je morala ratovati s drugim zemljama za slobodu. U jedanaestom stoljeću našim narodom vladao je kralj Dmitar Zvonimir (1075.-1089.) Bio je jedan od najuspješnijih vladara Hrvatske. Nakon njega nismo više bili slobodni.



Stalno su nas napadali, a mi smo se morali braniti. Iako mali, ali hrabri odolijevali smo brojnim neprijateljima kroz povijest. Prošli smo mnogo ratova, a zadnji je bio Domovinski rat koji je trajao četiri godine (1991.-1995.) i od njega još i danas imamo rane. Ratovali smo s Republikom Srbijom koja je htjela uzeti pola naše lijepe domovine. U ratu je svima bilo teško, ali je najbolnije i najgore prošao naš grad Vukovar. Mnogo je ljudi umrlo, mnogo raseljeno, a grad je bio srušen gotovo do temelja. Tako je nažalost bilo i u drugim krajevima

Hrvatske. Mnogo običnih ljudi krenulo je braniti svoju domovinu, a neki su za nju dali čak i život.

Da nije bilo branitelja, mi djeca ne bismo imali sretno djetinjstvo. Oni su naš oslonac i danas.

Zvonimirova Hrvatska zahvaljujući njima živi danas kao nikad prije!

Laura Jurić Pešić 6.a

Osamsto ljeta do slobode

Mi Hrvati u današnju smo domovinu stigli u 6. i 7. st. Otad smo bili u mnogo saveza s drugim državama. Zadnja velika država u kojoj smo bili bila je SFRJ (Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija). Cijelom je Jugoslavijom vladala Srbija. Drugima narodima se to nije sviđalo te su se počeli odvajati. Srbija to nije mogla podnijeti i izbio je rat. Mi Hrvati se nikada nismo predali pa smo se i sada borili do kraja te smo zbog upornosti uspjeli. U ratu je umrlo puno ljudi, pogotovo u Vukovaru i Škabrnji. Zato se mi svake godine prisjećamo rata, branitelja i stradalih ljudi i gradova. Branili su nas i dali svoj život sa nas i slobodnu Hrvatsku. No neki ljudi još i danas nisu zahvalni braniteljima, a žive u lijepoj Hrvatskoj baš zbog ljudi koji su se žrtvovali za Lijepu Našu.

Nina Klarić 6.a

O, gradu heroju

O, gradu heroju,

koji hrabro stojiš na rijeci.

Iako si prošao kroz sve teškoće, boli i suze,

sve si ljepši.

O hrvatska domovino, što su branitelji davali živote za te,

da mi možemo živjeti bez straha od rata.

Puno hrabrih ljudi poginulo je za slobodu Hrvatske, a ovi koji su preživjeli,

sa suzama u oku pričaju o svetoj slobodi.

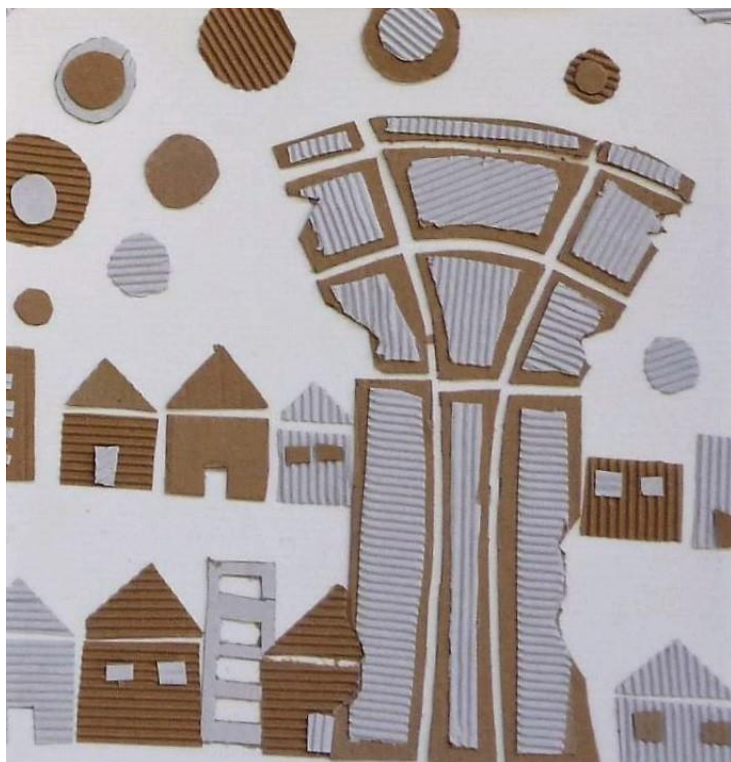
I puno majki i djece proživjeli su strahote Domovinskog rata.

Hvala svim braniteljima što su se oduprli zlu i što su se borili za nas. Hvala

vam što ste nas oslobodili, jer sloboda je najljepši dar!

Marko Tomić, 6.a

Moja domovina



Moja domovina je propatila mnogo žrtava punih osamsto godina kako bi postala samostalnom državom i kad je to napokon uspjela 1991.

Godine, dogodilo se najgore:
DOMOVINSKI RAT!

Trebalo je krvlju braniti tek stečenu slobodu!

Prvo je Vukovar prolio krv i znoj, a onda Škabrnja, Osijek, Petrinja, Glina, Knin, Dubrovnik i mnogi drugi

gradovi i mjesta. Moji su roditelji proživjeli taj strah i pakao.

Otac mi je pričao kako se nisu imali čime braniti od jakog neprijatelja pa su gradili ratna vozila od rezervnih dijelova strojeva kako bi pomogli obraniti našu zemlju. Mnogi su se hrabro odazvali u obranu, a ni oružja nisu imali, no imali su hrabro srce koje je više od života voljelo nju – našu lijepu i milu domovinu, jedinu na svijetu Hrvatsku! Danas sam ponosan na svoju domovinu i sve branitelje, a sloboda je njezin najljepši ukras! Hvala braniteljima što živimo sretno i bez straha.

Tomica Nazor, 6.a

Osamsto lita do slobode u Domovinskom ratu

Hrvatska je ka
mlin koji vodu ne gubi,
a srca naša viruju
da je volimo
i da je više nikad
nećemo izgubiti.

Bilo je ratova puno,
umrlih previše,
tila nestalih
al` se nismo dali za
sve šolde ovoga svita,
jer mi smo -
Hrvatska!

Osamsto lita borbe,
ka zmaj koji brani svoje gnizdo,
mi imamo svoju ljubav,
mi znamo ča je najvridnije,
mi nikad ne zaboravljamo nju:
Našu Hrvatsku!

Albin Ahmeti 6.a

Hrabri VUKOVAR

Vukovar... u spomen hrabrosti
I vodotoranj njegov, nebu prkosi.
Nebu koje je jednom nad gradom plakalo,
olovnu kišu na njega spustilo.
Vodotoranj, spomen je na svaku ranu
u ljudskom srcu zakopanu.
Ljudi su grad...
Grad su ljudi...
I njihovi koraci tisućama kilometara
na sve strane silom razasuti.
Svaki korak i svaki neželjeni put suzom utrt,
imao je jedan cilj...
Ponovno doći,
vratiti se u grad,
zaboraviti ratni jad.
Rasuta dječja lica izbezumljena u koloni,
danas, odrasli ljudi sa sjenom
koja se u pogledu lomi.
Sjena priča više od riječi,
ništa osim povratka
tu tugu ne liječi.

Petra Tomaš. 6.a

Osamsto ljeta do slobode u Domovinskom ratu

Osamsto ljeta smo se borili za nju - lijepu i predivnu Hrvatsku. Od Turaka do Srba uvijek spremni dati sve za slobodu. Borili se uvijek časno za dom. Uporni zbog toga i uspješni. Taj prelijepi Vukovar sad stoji kao grad heroj i povijest piše. Naša Hrvatska tu ne bi stajala da branitelja hrvatskih nema. Ponosim se braniteljima koji su ponosno učinili moju Hrvatsku slobodom!

Mate Kružičević, 6. a



Molitva za Škabrnju

Škabrnja je mnogo patila u Domovinskom ratu. Na nju su padale granate, tenkovi bombardirali, a najgore od svega je to što su mnogi ljudi poginuli u pokušaju da je obrane. Njihove obitelji su bile jako tužne što su ih izgubili, a nisu znali gdje su pokopani. Sada nakon dvadeset i sedam godina Škabrnja se još nije oporavila od tog događaja.

Tonći Kalebić 6. a

Bol i oprost

Meni je Vukovar, iako je razrušen i napadnut sa svih strana, jedan od najljepših gradova. Sama istina da se borio za samostalnost Hrvatske čini ga lijepim. Bitka u Vukovaru započela je nakon što je vozilo JNA došlo na „miniranu barikadu u gradu“. Ponovno 1991. godine u Vukovaru 5. rujna JNA pokreće napadnu operaciju s ciljem poraza. Tada je Vukovar doživio veliki poraz. Puno nedužnih ljudi izgubilo je živote. Žene su se morale rastajati od muževa i moliti da se vrate kući živi i zdravi. Mame malih djeca morale su da svojoj djeci stavljaju ruku na usta da ne bi plakala. O tome će nam svjedočiti Negzana Pavičić. Želim da zahvalim svim braniteljima koji su se borili do svoje zadnje kapi krvi. Hvala vam na ovoj slobodi koju danas imamo!

Mia Pavić, 6.a

Iz pepela si se uzdigao

Vukovare grade,
nekad pun ljudi i svijeća,
danas samo tuga i
miris upaljenih svijeća.

Svijeća što gore za one
što su pali
i svoje živote
za nas dali.

Puno je u tebi tužnih životnih priča,
djeca bez očeva i drugih dragih bića.

Moj Vukovare, iako si pao
iz pepela si se uzdigao.

Ulicom tvojoj danas djeca hode
jer su došla do svoje slobode.

Lana Ćato, 6. b

Vukovar

Vukovar nije samo hrvatski grad. On je grad hrvatskih heroja. Ratnika koji još žive. Oni žive u našim srcima i u našoj povijesti. Žive oni sami po sebi jer pravi Hrvati nikada ne umiru. Oni su dali život za nas, naše bolje sutra. Našu zahvalnost ne iskazujemo samo taj dan. Nekad se pitam je li trebalo sve baš tako biti. Trebalo je biti kad je proklet ovi svit. Zato se nadam da postoji pakao i raj.

Antonia Maček, 6. b

VUKOVAR

Ima jedan grad
zove se Vukovar.
U njemu se naša povijest piše
da se ne zaboravi nikad više.

U njemu je zlo pokušalo,
pobijediti dobro,
ali nije uspjelo.

Tamo žive ljudi kojima se divim
jer praštaju svima
i svojim neprijateljima.
Zato će ih nagraditi Bog
vječnom nagradom.

Katarina Vuković, 6. b



Bol Eve Šegarić

18. studenog 1991. bio je kobni dan za Škabrnju. Ubijeno je 43 Škabrnjana, od kojih je oko sedam ljudi bilo u rodu s Evom Šegarić. Tog su se dana skrivali u podrumu, a brojne postrojbe išle su od kuće do kuće kako bi mučili i ubijali ljude. Eva je bila u tom podrumu vidjela je kako joj muče i ubijaju cijelu obitelj i molila je da i nju ubiju, ali nisu htjeli. Preminula je u devedesetoj godini života.

Karmela Jurin, 6. b



Matej Čaljkušić, 8. a

Škabrnja

Škabrnjo, znamo da si puno propatila i puno ih je poginulo da te obrani. Tek mala grupa ljudi uspjela je preživjeti dok su ih vojnici tražili, ali ih nisu uspjeli pronaći. Djeca nisu smjela plakati, ali oni su bili tri dana bila zarobljena u podrumu. Znaj da nisi sama. Mi smo svi uz tebe i pomažemo ti da se vratiš u punom sjaju. Svi te cijenimo i volimo.

**Lucijan Brničević
i Vinko Ćurlin, 6. b**

VUKOVAR

E moj Vukovare,
heroju grade.
Suze krenu niz lice
na pomisao kako
tvoje ime pade.

Bio si prelijep grad,
prepun ljudi, djece...
A sad nakon toliko godina
Na grobovima tvojim gori
puno svijeća.

Vukovare, moj grade,
Koji si ti prošao strahote.
kako se nerado prisjećam
te grozote.

Dvadeset dana poslije
Vukovar je pao.
Ali naši heroji predati se
nisu htjeli i najbolji plan
uvijek su smišljati znali.

Paola Ković, 6. b

Vukovar

O Vukovaru sam čuo puno priča. Dosta je ljudi uspjelo pobjeći tijekom rata. Na primjer, djevojčica u plavom kaputiću uspjela je pobjeći. Vodotoranj je jedan od simbola Vukovara. Ima i Vučedolska golubica, još stariji simbol našeg Vukovara.

Adriano Ivanišević, 6. b



Pjesma o Vukovaru

Stoji ponosni grad Vukovar čvrst kao stijena
iako razrušen do temelja u krvavom ratu.

On je moj ponos i ponos svih Hrvata!

E moj Vukovare, Heroju Grade,
i veliko i malo se sjeća kad tvoje srce pade.

Iako si razrušen bio,

svatko se tobom ponosio

jer tvoja su hrabrost i žrtva

veće od najveće tuge,

bile su i uvijek će biti opjevane.

Vukovare, ti razrušen više nisi,

al' tvoja žrtva i dalje mori moje misli.

Krik slavonskog naroda i dan-danas čuje se,

a srce i um im vrište: proklet bio,

ako tebe zaboravim.

Ante Jukić, 6. b

Pjesma za Vukovar

Pjesma za Vukovar
za trg spaljeni
za ugašene ljepote
za obale Vuke
za suze svakog djeteta
za prekinute dječje snove
i za jauke.

Za ribiče što su na obali Dunava
svoj život dali.

Za braću i sestre
koje su nemilo ubijali,
tragove im sa zemlje brisali.

Ovo je pjesma suza
za najjači grad Vukovar.

Antonija Vuković, 6. b

Vukovar

Za Vukovar. Vukovar je grad koji je pretrpio najviše boli u Domovinskom ratu 1991. godine. Mnogo je žena izgubilo sinove i muževe. Ima ljudi koji traže tijela svojih obitelji da ih mogu pokopati. Bilo j jako teško u to vrijeme. Nadam se da se ovakva patnja nikad neće ponoviti i da će patnja širom svijeta nestati. Vukovar nije samo simbol patnje i boli, već hrabrosti i ljubavi. Mnogi se Vukovara sjete samo na dan obljetnice, ali uvijek moramo biti uz njega. Ljudi još traže svoje najmilije. Ne smijemo dozvoliti da se to ikada više ponovi. Ja, u znak zahvalnosti, palim svijeću za branitelje i pomolim se.

Roko Šćurla, 6. b

Vukovar

Pomalo se počinjem pitati: Zašto su stalno ratovi po svijetu? Zašto su ubijali jedni druge? Naravno, na ova pitanja nema odgovora. Koga god pitam, svatko će nešto promumljati ili će prebaciti temu na drugu, malo radosniju. Znam, nikome nije lagano razgovarati o ratu, o Vukovaru, a pogotovo ako su ti bližnju dali život za domovinu. I tisuće ljudi umrle su za Hrvatsku, za nas, za sve ljude koji su se tek rodili u ratu ili su bili jako mladi da im osiguraju bolju život. Ne mogu ni shvatiti kako je danas onima koji su ostali bez svojih najdražih. Zato se svaki dan molim za njih, za sve poginule koji su dali život za domovinu.

Josipa Tomić, 6. b

Obrana domovine

Prije 26 godina
bio nam je rat,
htjeli su naše more,
ali ga nismo htjeli dat.

Naši dragi heroji,
imali su veliku želju,
da obrane svoj narod
i našu dragu zemlju.

I neka čuju i znaju svi
da volimo domovinu mi
i još jednu važnu stvar
da volimo svoj herojski Vukovar.

Nina Vuković, 6. b

Bol u srcima poginulih

Domovinski rat
ostavio nam je trag,
u srcima hrvatskog naroda
i poginulih.

U Vukovaru i Škabrnji,
dva najviše pogođena grada.
Bilo je puno žrtava zbog kojih se
i danas puštaju suze.

Samo jednu stvar imam reći:
„Hvala na obrani mog doma!“

Bepo Zemunik, 6. b



Ivan Lučić, 8.a

Vukovar

Strah, suze, sve si pretrpio da bismo mi danas imali slobodnu Republiku Hrvatsku. Vojnici, branitelji, na tisuće ih je poginulo. Kuće, zgrade, srušene sa zemljom, sve je nestalo. Disao si, nisi se dao ni predao jer su te na svojim leđima nosili hrabri i snažni branitelji. Mi smo te stvorili i branili, podignuli te iz pepela i obnovili. Granate i tenkovi, svi su te gazili, ali mi smo im dali do znanja da ćeš živjeti dok postoji Hrvatska.

Stela Tomaš, 6. b

Vukovar

Vukovar, ta rana zacijeliti neće

zato ti palimo svijeće.

Ali sad napokon

doba je mira i sreće.

Grad taj čvrsto stoji

i hrabro se bori.

Uvijek će u srcima biti,

nitko ga neće sakriti.

Izgubio je mnoge ljude,

ta sjećanja Vukovar drže

jer svima nam je

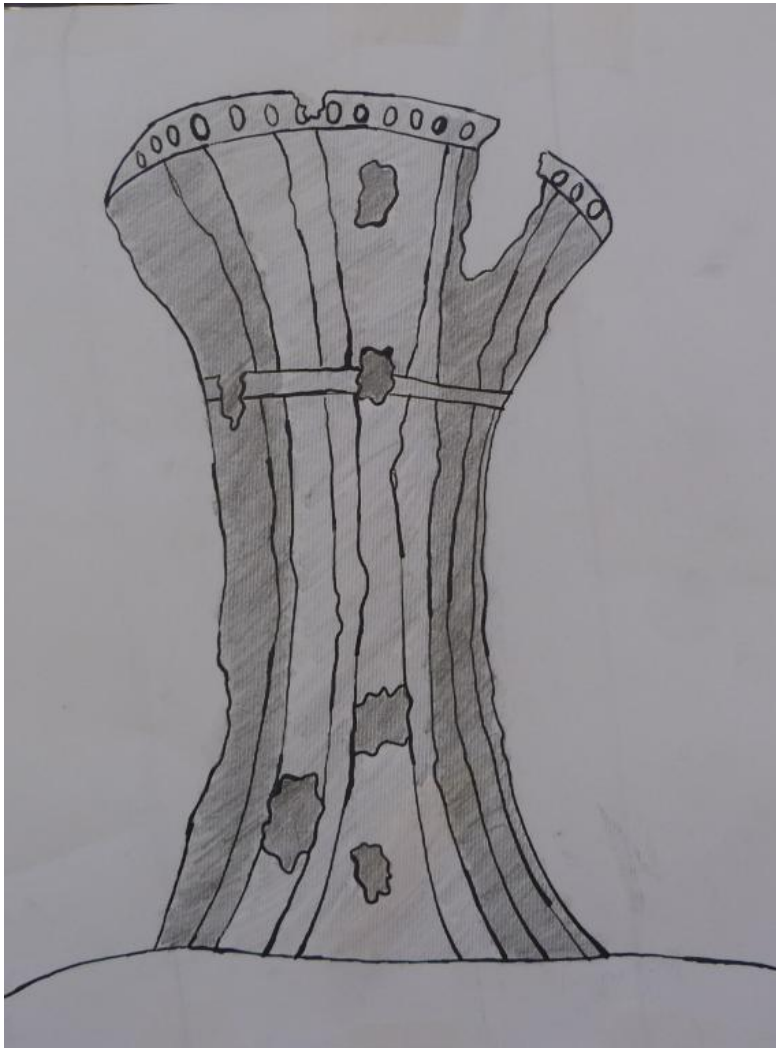
nešto zajedničko,

taj grad nikada

nitko zaboraviti neće.

Mario Miljak, 6. b

STOJI GRAD



Stoji grad na
silovitoj Dunavu.

Stoji grad
na braniku domovine.

Stoji grad heroja
i neustrašivih ljudi.

Stoji grad,
grad mučenika
i uplakane djece.

Stoji grad,
grad ponosa i slave.

Stoji grad,
svima nama u srcu,
nek' se slavi i nikada

ne zaboravi
VUKOVAR!

**Katarina Moralić
Magdalena Gabrilo
6. b**

Osamsto godina do slobode u Domovinskom ratu

Naša domovina Hrvatska čekala je svoju slobodu osamsto godina, ratovala je, patila, mnogi su izgubili svoje voljene, svoje domove i mnoge drage osobe da bi Hrvatska ostvarila svoj san o slobodi.

San o kojem je sanjala osamsto ljeta, san kojem se nadala svaki dan tih osam stoljeća, san za kojim su se prolile tolike mnoge suze.

Hrvatska je preživjela mnogo ratova, ali napokon je u Domovinskom ratu ostvarila svoju slobodu.

Ja sam danas zahvalna svim našim braniteljima, zahvalna sam im jer zahvaljujući njima, ja danas živim slobodno i znam da će se priče o našoj slobodi i našim braniteljima pričati još daleko u budućnost, a naši potomci će ih se sjećati i poštovati, biti im zahvalni, zahvalni za najljepši dar na svijetu - slobodu.

Lukrecia Pocrnja 6.c



Tonći Kalebić, 6.a

Do slobode čekali smo hrabro

Do slobode čekali smo hrabro,
borili se za Hrvatsku.

Preko krvi, preko glava,
opala je naša snaga.

Vukovar je pao!

Prema Škabrnji
isto krenuli su oni.

U noći sve zapalili.

Šezdeset njih živo ostalo je
i svoju priču sad pričaju ovdje.

Ali Oluja nam je dala dar,
slobodni smo mi sad!

Roko Juričić, 6.

Osamsto godina do slobode u Domovinskom ratu

Naša domovina Hrvatska čekala je svoju slobodu osamsto godina, ratovala je, patila, mnogi su izgubili svoje voljene, svoje domove i mnoge drage osobe da bi Hrvatska ostvarila svoj san o slobodi. San o kojem je sanjala osamsto ljeta, san kojem se nadala svaki dan tih osam stoljeća, san za kojim su se prolile tolike mnoge suze. Hrvatska je preživjela mnogo ratova, ali napokon je u Domovinskom ratu ostvarila svoju slobodu. Ja sam danas zahvalna svim našim braniteljima, zahvalna sam im jer zahvaljujući njima, danas živim slobodno i znam da će se priče o našoj slobodi i našim braniteljima pričati još daleko u budućnost i naši će ih se potomci sjećati i poštovati, biti im zahvalni, zahvalni za najljepši dar na svijetu - slobodu.

Lukrecija Pocrnja, 6. c

Zvonimirova Hrvatska živi u braniteljima

Hrvatska je sudjelovala u ratu 1991. godine. Srbi su najviše srušili grad Vukovar u Slavoniji i grad Škabrnju blizu Zadra. Bilo je jako puno poginulih samo da bismo mi danas bili samostalna država. Mi smo sada sretni jer su se ljudi žrtvovali za nas. Hrvatska je sada samostalna, a još neki nisu zahvalni na tome jer ne znaju kako je to bilo tužno i koliko je ljudi poginulo. Ja sam njima zahvalan jer su se žrtvovali za nas jer tko zna kako bi Hrvatska izgledala da nije bilo njih.

Josip Topalušić, 6. c

Osamsto godina do slobode u Domovinskom ratu

Naša domovina Hrvatska osamsto je godina čekala kako bi postala opet slobodna. Nakon smrti posljednjeg hrvatskog kralja pala je pod ugarsku vlast. Dugo je na obali ratovala s Mlečanima, a kasnije i s Turcima. Poslije mnogo godina, kad se mislilo da će Hrvatska postati slobodna, ušla je u Jugoslaviju.

U početku je bilo mirno, a onda je uslijedio rat. Naši hrabri branitelji žrtvovali su se za dugo čekanu slobodu. Iako je bilo teško, uspjeli smo pobijediti. To ne bi postigli da nismo bili složni i dovoljno hrabri. Mi ne znamo kakav je osjećaj proživljavati sve to, ali znamo da je lijepo da je naša Hrvatska slobodna i da je doista vrijedilo čekati osamsto godina.

Teško nam je i pri samoj pomisli na rat, a onima koji su to proživjeli bilo je još gore. Mislim da je prekrasno imati slobodnu domovinu, domovinu koja je samo naša, koju volimo, u kojoj vlada mir i za koju bi dali svoje srce, kao što su ga dali hrabri branitelji.

Ivana Tokić, 6.c

Vukovar

Vukovar je grad tuge. Imao je lijepi vodotoranj dok ga nisu pokušali srušiti. Jedan je čovjek stavljao svake večeri zastavu dok nije preminuo. Naši su se ljudi išli boriti, ali nisu mogli pobijediti, neki su ostavili dušu i srce, a neki su ostali živi. Zato se ovaj dan slavi zbog sjećanja na pad Vukovara.

Barbara Tokić, 6. c

ŠKABRNJA

Da spase svoje kuće,
Hrvati se muče i muče.
Da spase školu i bolnicu
i svoju malu djecu.

Uz Hrvatsku im ljubav cijela
i zbog nje su sva ta djela.
Hrvat će uz Hrvata stati
i za svoju zemlju sve će dati.

Otišao je uzalud cijeli trud i rad,
u ruševinama je cijeli grad.
Kaplje znoja, ruke pune trnja
to je grad Škabrnja.

Ali nakon loših sjena
i puno lošeg vremena,
iz praha i pepela
digla se nova Škabrnja.

Iva Garac i Ema Tomaš 7.a

VUKOVAR

Jednom je postojao jedan,
danas ponosa vrijedan, Vukovar.

Bio je lijep, veseo i miran grad
koji ni slutio nije da će doživjeti pad.

Stigla je i ta godina kad su ga lomili,
nije im uspjelo, nisu ga slomili.

Mnogi su se za njega borili,
a na kraju živote izgubili.

Uništavali su ga, uspjeli srušiti,
i život je u njemu morao prestati.

Bio je grad pun šarenog cvijeća,
a danas u njemu gori puno svijeća.

Ljudi su se vratili,
nove kuće izgradili.

Vukovare, tobom se ponosimo
i svi te puno volimo.

Lana Kalac, 7. b

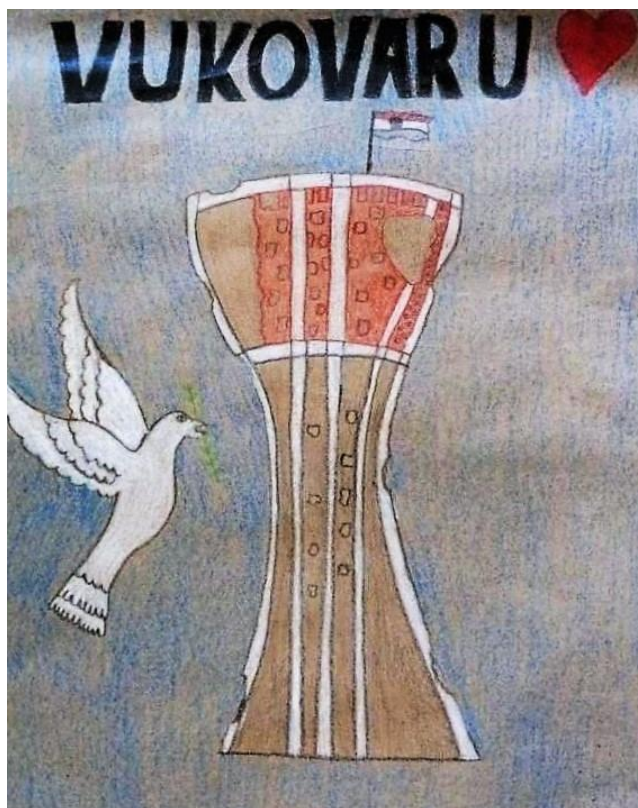
Stup naše obrane

Stup naše obrane,
velik lijep grad,
razrušen ljudskom zlobom,
slobodan je sad.

Ljepši i jači
na Dunavu stoji
gdje su ga branili
naši heroji.

Neki su pali, neki još stoje,
ponosno nose domovine boje.

Ivan Toni Rako, 7. b



Vukovar

Vu-ko-var, Vu-ko-var, Vu-ko-var,
ti raspadnuti grade!

Vu znači da je bilo puno Vu-ko-va-ra, Vu-ko-va-ra, Vu-ko-va-ra.

Ko znači da ima ne-če-ga, ne-če-ga, ne-če-ga.

Var znači da je bilo ra-to-va, ra-to-va, ra-to-va.

Zbog ra-to-va, ra-to-va, ra-to-va, Vukovar je
najraspadnutiji grad u Hrvatskoj.

Jozo Pavić, 7. b

Vukovare dragi

Vukovar razrušen cili
i zapaljeni automobili.

Ti si grad junaka,
tvoja prošlost nije bila nimalo laka.

Mi te silno volimo
i za te molimo.

Rušen od bomba i granata,
razrušena je obitelj svaka.

Ožiljci i rane tebe hrane.

Stavljamo ti cvijeće
uz rijeku koja pokraj tebe teče.

Palim ti svijeću
jer te nikada zaboraviti neću.

Vana Čelan, 7. b

Vukovar

Vukovar, grad u kojem su bili grozni dani,
ljudi koji su se skrivali ispod deka da se spase.
Vukovar zapamćen u ruševinama i ljubav velika.
Mnogi ožiljci i rane još se vide.
Žrtve se ne smiju zaboraviti.
Grad se treba obnoviti.

Marino Ledina, 7. b

Grad Heroj

Vukovar, Grad Heroj,
bori se do zadnje kapi krvi.

Vukovar, Grad Heroj,
pao je, ali on se
diže još jači
nego što je bio.

Neprijatelj je poražen,
puno je toga izgubljeno.
Nema slavlja, puno je mrtvih,
sve je porušeno, ali
VUKOVAR je Grad Heroj,
znajte to!

Josip Spain, 7. b

Vukovar

U ratu Vukovar je za cijelu Hrvatsku
svoj život dao.

Borio se do zadnje kapi krvi
sve dok nije pao.

U Vukovaru je bilo puno mrtvih ljudi.

I dan danas pale se svijeće
jer Vukovar se nikada zaboraviti neće.

Ana Gale, 7. b

Stoji Grad Heroj

Stoji grad heroj
žrtava bezbroj.

Ponos i uzor svima nama
stoji hrabro godinama.

Stoji grad heroj
žrtava bezbroj.

Dok Dunav snagu grada nosi,
svojim se žrtvama ponosi.

Stoji grad heroj
borio se hrabro i
ponosno pao.

Tonći Brekalo, 7. b

Vukovar

Vukovar je grad
koji zaslužuje pohvalu za svoj rad.
Hrvatsku je čvrsto branio
i pritom se jako ranio.

Vukovar je grad
koji je pretrpio veliki jad.
I da ga nije bilo
Hrvatskom bi se gospodarilo.

Toni Pivčević, 7. b

OSJEĆAJI

I danas,
kad palimo svijeće,
sjećam se priče svoga djeda,
priče koja je traga ostavila na meni.
Osjećaja koje je izazvala u meni
neopisivi su,
Bolni
Teški.
Ali ponos koji iskazujem
tom gradu
jest veličanstven.

Ana Stipić, 7. b

Godine sjećanja

Ne znam.

Nisam živjela u tom vremenu,
ali svake godine gledam slike,
slušam pjesme i priče.

I svake godine me jednako obuzmu

Tuga

Bijes

Žalost

Ponos

Sve s ispreplete u jednom trenu.

Svaki mi put zasuze oči
pri pomisli na sve te slike
koje su odraz stradanja i patnje.

A onda pomislim:

Iz svake oluje
izlazimo sve jači i jači.

Marina Gašić, 7. b

VUKOVAR

Stoji grad

Ime mu je Vukovar

Ponosno se zastava vijori.

A ja gledam,

Svijeću palim

I govorim

Hvala vam,

HEROJI!

Luka Kalac, 7. b

SJEĆANJA

Tvoja tuga reflektira se
na nas kao u ogledalu.
U snu nas proganjaju
vriskovi preplašenih građana.

Mnogi se sjećaju
tvojih muka.
Ponekad bi ih radije zaboravili,
sve te vriskove i krvoprolića.

Sve te neprospavane noći
U nastojanju da prežive,
ali mi ćemo se uvijek sjećati tvoje hrabrosti
i uvijek ćeš biti obasjan suncem.

Ivona Lozić, 7. b

VUKOVAR

Vukovar je grad heroja
U povijesti nek' se piše
Koji su za tebe život dali
Otišli od kuća i za slobodu pali.
Velike si muke pretrpio
Ali te spasila ljubav i srce Hrvata.
Rijetki su takvi kao ti, Vukovaru, hvala ti!

Nera Vojnović, 7. b

VUKOVAR

Grad heroja pada,
polako se gubi nada,
strah i tuga vlada.

Cijeli grad gori,
strašna briga ih mori,
neprijateljska pjesma se ori.

Vukovarske rane bole,
herojske majke mole,
one svoje sinove vole.

Dok posvuda bombe sijevaju,
hrvatski branitelji pjevaju,
ni trena ne oklijevaju.

Srce im je puno volje,
glave ne spuštaju dolje,
vjeruju da sutra bit će bolje.

Znaju da će sutra bolje biti,
da će hrvatski barjak viti,
suze se više neće liti.

Daniel Maršić, 7. b

Vukovar

Vukovare, ti si Grad Heroj,
svatko će se uvijek sjetiti kad tvoje ime pade.

Bio si sav u ruševinama,
ali ipak zauvijek ću biti ponosna na tebe
jer tvoja hrabrost i žrtva
bit će zauvijek zapamćena.

Vukovare, nad tobom je mirno nebo sada,
nadam se da nikad više do rata neće doći.
Zauvijek ću se sjećati tebe, tvojih krvavih rana
i bolnih uspomena.

Počivao u miru svaki vojnik
koji je izgubio svoj život.

Sve dok u mom srcu ljubav gori,
ja ću biti tu za tebe, Gradu Heroju.

Nina Fistanić, 7. b



Vukovar – Grad Heroj

Kad čujem Vukovar,
sjetim se svih heroja.

U meni jedna svijeća gori
kada čujem da se Vukovar bori.

Taj je jedan mali cvijet kao
jedan cijeli hrabri svijet.

Kad čujem Vukovar
mislim na križeve toga kraja
kao da se otvaraju vrata nebeskoga raja.

Lana Vladanović, 7. b

Vukovar

Vukovar je grad
U kojem su se smrti dogodile
Koji je udarce primao
O kojem se najviše govorilo
Vukovar je spas za nas
A mi ga volimo jer
Rat je zaustavio.

Stipe Vuković, 7. b

Vukovar

Vukovare.

Mnogo boli i patnje si prošao
da bi dočekaao obnavljanje
ponovno.

Po tebi su
bacali bombe i granate.
Tenkovi su prolazili
kroz tvoje bolne i trnovite putove.

Ali sada više toga nema.
Nema rata, bombi i granata.
Sada se može udahnuti svjež zrak
i krenuti naprijed u budućnost,
a bolnu prošlost ostaviti
iza starih vrata.

Ivona Grizelj, 7. b

Kud god idem sa mnom je Hrvatska

Hrvatsku u srcu nosim,
gdje god i kamo
god pošla.

Moja domovina
trpjela je sve.
Ratove, strah, tugu i bol.

Branitelji su je branili
dali za nju sve,
čak i život za ljubav njenu.

Hrvatsku zato nosim
gdje god da idem
u srcu.

Jer, skupa s njom,
živimo svi,
sve više
u ljubavi, miru i slobodi!

Karla Vladanović, 8.a

Duge su minute

Ljudima u ratu su bili dani kao godine. Bojali su se svoje sjene.

Duge su bile minute čekati pismo od svog oca.

Duge su bile minute čekati kada će rat završiti, kad će se moj otac vratiti, kad ću ga ponovno moći zagrliti i poljubiti. Sve je bilo kao u noćnoj mori i odbrojavala sam minute kada će više završiti.

Ivana Tomić, 8. a



Andela Karin, 8. a

Bol i oprost

Bilo je puno boli u Vukovaru. Ljudi su obolijevali od raznih bolesti. Puno je ljudi poginulo i puno ih je ranjenih bilo. Ti jadni ljudi to nisu zaslužili, jako im ih je žao. Puno je djece poginulo od tih bolesti. Neki su umirali u mukama. Nitko od tih ljudi to nije zaslužio. Ljudi su se borili za svoj grad Vukovar i pokušavali su ga spasiti. I uspjeli su. Nadam se da će oprostiti tim ljudima koji su to učinili iako ja mislim da ne bi trebali jer su ti ljudi bili jako zli. Nadam se da se to više nikada neće ponoviti jer volim taj lijepi grad Vukovar. Bože, čuvaj te ljude. Amen.

Josipa Raos, 8. a

Pismo tati koji je nestao

Dragi moj tata,

Nema te, dragi moj tata. Svaki dan mi nedostaješ. Živim s dubokom prazninom i boli. Iza svakog mog osmijeha krije se tuga. Iza svake moje sreće zavjesa je boli. Tata, peče me što ne znam gdje si. Imam osjećaj da i moje srce luta, nema mira, nije mi u grudima jer ne znam gdje si ti. Osjećam da nisi živ. Al' peče što nemaš grob gdje da ti svijeće upalim, gdje da se pomolim, gdje da se isplačem, gdje da ti se povjerim...Tata, ti si komadić *puzzle* koji nedostaje u slici mog života. Slika je nepotpuna i narušena crnom rupom neizmjerne tuge i praznine.

Griju me uspomene na tebe. Tražim ih grčevito u sjećanju i čupam od zaborava. Često gledam naše slike i sjećam se, tata. Postaju mi odjednom važne čak i sitnice na slikama kao neke tanke niti o kojima ovisiš. Živiš u mojim mislima i molitvama. Grije me i nada da ćemo se jednom sresti, jednom negdje, ja i ti, u beskrajnoj tišini, jednom će se naše duše zagrliti.

Obećavam da ću dotad dobra biti, onako dobar čovjek kao što si bio ti.

Spavaj mi, tata, ti. U srcu te nosim i za tebe se moli tvoja kći.

Dea Murat, 8.a

Moje veliko NE ratu

Rat je nešto najgore što može biti među ljudima. U ratu milijuni i milijuni ljudi izgube svoje živote. Milijuni ih nestanu bez groba. Svima su kuće uništene i srušene. Preživjeli su vrlo tužni kad se sjete te velike tragedije. Ljudi, koji su preživjeli, većina njih imaju tjelesne ili psihičke posljedice od rata. U ratu su mnoga djeca i civili izgubili svoje živote. Zato je moje veliko NE ratu! Trebamo biti jako zahvalni našim braniteljima jer sada imamo našu lijepu domovinu, slobodu i mir u našim životima i oni neće dozvoliti da netko napadne Hrvatsku. Hvala im!

Ivan Marušić 8.a

Njih 86

U Škabrnji je 18. studenog 1991. poginulo njih 86. Neki od preživjelih su Eva Šegarić, Marko Miljanić i Negzana Pavičić. Iako su preživjeli, iz rata su izašli u plaču. Izgubili su susjeda, prijatelja, roditelja ili nekog bliskog. Broj 86 je broj izgubljenih, broj koji označava one koji su nas doveli do slobode. Njih 86 voljelo je svoju obitelj domovinu i život. Bili su ljudi kao i mi, ali su podarili svoj život za nas. I zato treba svaku žrtvu poštovati.

Natalija Rakuljić, 8. a

Djeca nisu smjela plakati

Djeca plakati nisu mogla,
a što kad ispred tebe mrtvo tijelo padne,
a ti, ti ne smiješ suzu pustiti.
Što kad čuješ, plač majke i mrtvog oca vidiš
ispod sebe, a opet suzu pustiti ne smiješ
ili kad nešto te zaboli, razočara
a opet djeca plakati nisu smjela.

Klara Brničević, 8. a

U Škabrnji 18. 11. '91. djeca nisu smjela plakati

Djeca su budućnost. Djeci treba dati priliku. Teško je zamisliti djecu koja ne plaču. Djeca su osjetljiva, treba im pažnje i ljubavi. Nitko im ne smije oduzeti djetinjstvo.

Nažalost, mnogoj je djeci oduzeto djetinjstvo. Dok su se djeca u svijetu igrala, djeca Hrvata su se skrivala. Ta vrsta skrivanja nije kao igra skrivača. Uistinu to je bila jedna vrsta igre, ali igra u kojoj je nagrada život, a ako u toj igri ispustiš jedan ton, napraviš jedan krivi korak, gotovo je. Igra je za tebe gotova. Djeca su se skrivala sa svojim roditeljima, a ona koja su ostala bez roditelja, koja nisu znala gdje će, postala su mali, nevini anđeli koji su sa svojom obitelji bili u nekom drugom boljem svijetu. Roditelji, koji nisu htjeli odustati, skrivali su se i čuvali svoju djecu. U tim teškim trenucima djeca nisu smjela plakati. Njihove majke bi im morale rukom prekrivati usta, samo da ne bi pustili krivi ton, za njihov život sudbonosan. Sama pomisao na to da djeca nisu smjela plakati, da nisu imala normalno djetinjstvo, tužna je i duboka. Samo zamislite. Djeca nisu smjela plakati!

Sara Nazor, 8. a

Vukovar

E moj Vukovare, Heroju Grade,
Svatko se sjeća kad tvoje ime pade.

No ako si razrušen bio
Svatko se s tobom ponosio.

Jer tvoja je hrabrost
i žrtva na Oltaru domovine
više nego bilo što
bila je i uvijek opjevana bit će.

Maja Mandić, 8. b



Hrabri ljudi

Hrabri ljudi toga dana
služili su kao brana
od mržnje i nesloge
koje nisu imale razloge.

Hrabri ljudi ovog puta
branili su onog koji luta.
Onog koji bježi, koji skita,
Neka se zapita.

Kako je onim ljudima hrabrim,
Da o njima riječ zborim.
Barem jednu riječ jednog stiha:
BRANILI SU HRVATA MOGA.

Andrija Petričević, 8. b

Molitva za Vukovar i Škabrnju

Bože, molim te da obiteljima onih koji su poginuli pokažeš pravi put i da im daš snagu. Neka Škabrnja i Vukovar opet budu gradovi puni veselja i snage, a ne tuge i žalosti.

Ne dopusti da ljudi opet prožive rat i da svijet bude mjesto tuge. Pokoj vječni daj svim ljudima i poginulima u ratu. Amen.

Manuela Mladin, 8. b

Bol je oprost

Dragi Bože,

svi znamo da je nekada teško oprostiti i zaboraviti loše stvari koje su se dogodile, no treba skupiti hrabrosti i poslušnosti Tebe, Bože, koji kažeš da oprostiti treba. Kroz sve ratove, svađe, boli, nesreće, teško je je proći i zaploviti novim morem i dignuti naša jedra. Bol je oprost i svi prolaze kroz bol i svi bi voljeli da im se oprost. Bože, daj mi snage da razumijem važnost oprosta. Amen.

Dana Mlinar, 8. b

Cesta kroz Vukovar

Ima jedan grad mali
svoj život za njega su dali.

Ima jedna duga cesta
po kojoj se vuče crna vesta.

Vuče se, vuče,
sve zbog jedne svađe tuče.

Nakon puno stradavanja
i mnogo padanja.

Sve je to preživjela,
cesta vukovarska.

Petar Kružičević, 8. b

Grad heroja

Sve si pretrpio samo za nas... Sve samo da bismo živjeli u slobodi i miru.

Šake protivnika i metci su te ranili, nanijeli ti mnogo boli, urezali priče koje se ne mogu zaboraviti. Svaka pukotina priča svoje i gledajući u to, osjeća se tuga i bol. Ali ti se nisi dao, nisi pao, disao si i uzdigao mnogo jači. Pokušavali su te srušiti do posljednjeg dana, no nisu uspjeli jer smo im dokazali da ćeš živjeti dok i Hrvatska. Godinama i godinama nijedna suza nije obrisana, nijedna duša nije zaboravljena jer upravo ti čuvaš te uspomene, i to u našim srcima.

Zato tebi, GRADU HEROJA, zahvaljujem na svemu jer zahvaljujući tebi, sretna sam, mogu hodati bez straha... Zašto? Zbog toga što heroji ne umiru.

Chiara Ria Pivčević, 8. b

Vukovar – razoren grad

Nekada najljepši grad,
a sada razoren, napušten,
vodotoranj ranjen,
ulice blatnjave.

Po poljima mine,
naroda nema,
vjetar puše kroz
razbijene prozore.

Ipak u svojoj tuzi
ponosan stoji
na obali Dunava.

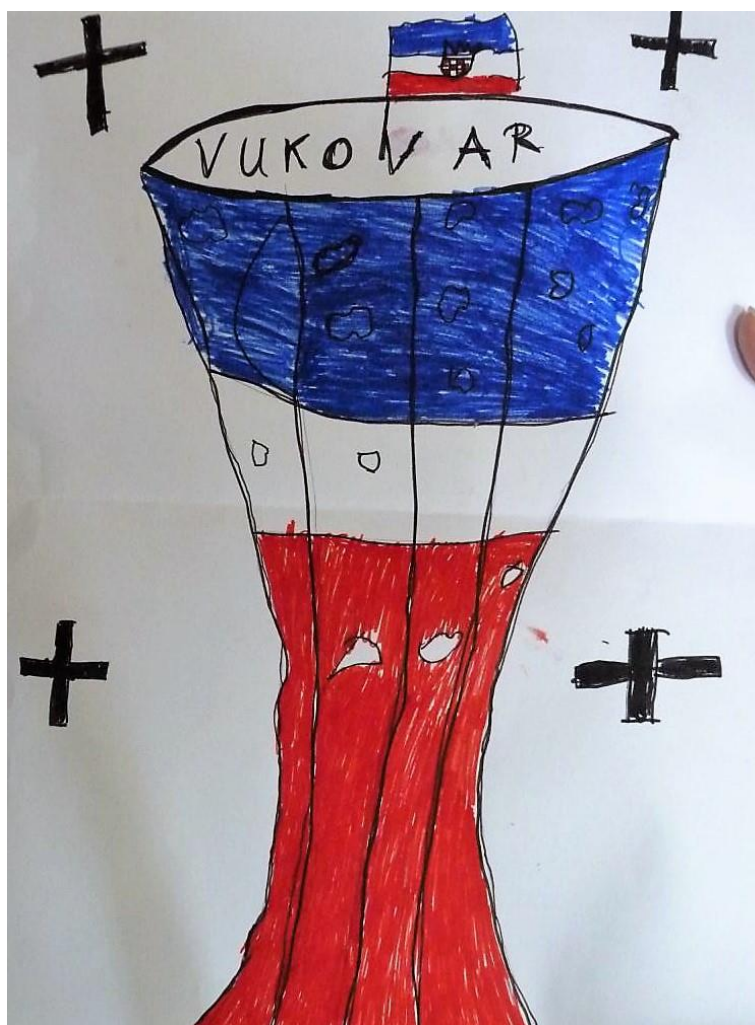
Ništa sad nije
kao nekada prije.

Andela Miljak, 8. b

Svi će pamtiti Vukovar

Vukovar je grad boli i patnje. Mnogi su tamo poginuli, ali oni su poginuli za svoju domovinu. Da se oni nisu borili, Hrvatska se ne bi uspjela obraniti, ali oni su se borili. Borili su se za živote svoje djece, svojih prijatelja, svojih susjeda, oni su se borili za Hrvatsku. U Vukovaru škole su postale bolnice, a ulice i parkovi ratno područje, no on je pretrpio sve to. Pretrpio je glad, siromaštvo i strahote da bi ovo bila slobodna zemlja. Svi će pamtiti Vukovar!

Nera Bajamić, 8. b



Vukovare moj

Vukovar je bio
razoren grad,
no ljudi su se ujedinili
i gledaj ga sad!

Vukovare, osvrni se,
shvati da sam nisi,
Hrvati su uz tebe,
hrvatski ponos ti si.

S vodotornja se hrvatska
trobojnica vijori,
a pogled na nju
nikada ne umori.

Vukovare, budi uvijek,
baš uvijek radostan
i znaj da je na tebe
hrvatski narod ponosan.

Dora Kalebić, 8. b

Došlo je vrijeme

Došlo je vrijeme
jer tako uvijek biva,
da tugu zamijeni sreća,
da se mirno sniva.

Da vukovarski ponos ponovno zablista,
da sreća dođe na lica naša.

Da se rane izliječe, da srca ozdrave,
da vukovarska povijest sretniju budućnost ispiše.

Emanuel Šistov, 8. b

Molitva za Vukovar i Škabrnju

Bože, budi u mislima s ljudima iz Vukovara i Škabrnje. Daj spokoj onima koji su umrli braneći Hrvatsku. Preživjeli u ratu imaju burna sjećanja i teško im je kad se prisjete. Dobri Oče, pomози im!

Ivan Šarolić, 8. b

Vukovar će zauvijek biti dom

Vukovar će zauvijek biti dom
svih poginulih ljudi u ratu.
Za njih će svijeća
zauvijek gorjeti,
nikada se neće ugasiti.

Vukovar će zauvijek biti dom
svih duša i sviju srca,
obitelji poginulih zauvijek će
pamtiti te dane.

Ljudi koji su se borili za domovinu,
nikada neće biti zaboravljeni.
I u njihovih kućama na stolu tom
Vukovar će biti zauvijek njihov dom.

Manuela Mladin, 8. b

Pismo tati koji je nestao u ratu

Dragi tata,

znam da si možda na boljem mjestu, a također mislim da si ovdje pokraj mene. Moja želja želi biti jača od stvarnosti.

Dani mi prolaze teško, duže nego prije, kao da dio mene nedostaje i ja ga tražim neprestano. Teško mi je ne znam što bih mislila, što govorila, čemu se nadala... Svi su izgubili nadu da si živ.

No znam da ćeš zauvijek biti uz mene, ali ponekad me savlada bol jer moja mašta nije toliko jaka. Nedostaje mi osoba s kojom mogu razgovarati, smijati se, koja me štiti...Ovaj surovi rat pregazio je sve pred sobom, nažalost i tebe. Znam da ćeš uvijek biti u mom životu, iako ne serviramo ručak za četiri osobe već 27 godina...Iako je tvoj krevet prazan i soba hladna, ti ćeš uvijek biti sa mnom, mamom i sestrom. Hvala ti za sve, tata!

Anita Tokić, 8. c



Karmela Jurin, 6. b

48 sati

Najduži dani puni muke,
nasilja i smrti, buke,
samo je tama vladala,
žena, djeca u smrt padala.

Grad, narod, ponosno stoji,
posljednje dane broji
kao da je napokon došao kraj.
Naše više ne diraj!

Platit ćete Škabrnju, platit Vukovar!

Petra Ećim, 8. c

Bol i oprost

Nikoji rat, pa ni ovaj, nikome nije dobio dobra. Samo bol i tugu.

Taj je rat odnio mnogo žrtava i raznio mnoge obitelji. Zašto, zbog čega? Na to nam nitko ne može dati odgovor. Svi ljudi naše domovine, koji su dali život, ne samo za domovinu nego i za našu bolju budućnost, njima trebamo zahvaliti. Koliko je naših najmilijih poginulo, zbog čega? To je pitanje koje nas muču oduvijek i koje će nas uvijek naučiti. Taj otisak uvijek će biti na našem srcu, koliko god ga pokušali zaboraviti, on je uvijek tu s nama. Pitat će i Bog za zlo koje su počinili, ali mi ih ne smijemo gledati drugim očima, nego im oprostiti, koliko god nam bilo teško.

Sloboda je naš dar, životom nečijim dan.

Greta Tomić, 8. c

Duge su bile minute

I dok je sekunda trajala kao sat,
i nadali se kraju i da će sve stat.
Dok su žene plakale za muža ili sina,
i dok im je minuta bila kao godina.

Bježali su posvuda, i od tuge i bola,
dok im se rušila bolnica, kuća, škola.
I kad su od sebe pokušali svi sve dati
trajalo je... Kao da neće stati.

Svih žrtava i danas se sjećamo,
Eh, da nam ih je bar zagrliti samo.
Uspomene su još uvijek urezane u nas
i naše molitve baš su za sve vas.

Nina Tomaš, 8. c



„Za ljubav ne treba puno jer ljubav je sve oko nas, a najveća ste ljubav vi – djeca!“

Negzana Pavičić